

Disciplinaire beslissingen

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Aanwijzing van een advocaat

Aanwijzing van een advocaat op de voet van artikel 13 Advocatenwet. Aan de deken komt een ruime beleidsvrijheid toe bij het aanwijzen van een advocaat en hij is daarom in het algemeen niet gehouden de met name door een klager verlangde advocaat aan te wijzen.

- Advocatenwet, art. 13

Hof van Discipline 8 december 2000, nr. 3199

(mrs. Fransen, Bijvanck, Smits, Goslings en de Groot-Van Dijken)

Advocaat als onzijdig persoon

Tuchtrecht ook van toepassing op optreden van advocaat als onzijdig persoon.

- Advocatenwet art. 46 (2.1. wat in het algemeen niet betaamt)
- Gedragsregel 23

Hof van Discipline 15 december 2000, nr. 2980

(mrs. Fransen, Mout-Bouwman, Dantuma, Hulleman en de Jong Schouwenburg)

Raad van Discipline 's-Gravenhage 21 juni 1999

(mrs. Van der Wint, Eschauzier, Van den Dries, Jansen en Vermeulen)

Feiten

Bij een echtscheidingsbeschikking benoemt de rechtbank tot notaris, ten overstaan van wie de verdeling van de huwelijksgemeenschap welke door een echtscheiding is ontbonden behoort te worden tot stand gebracht notaris A en benoemt de rechtbank mr. X tot onzijdig persoon volgens de wet voor het geval de man, klager, weigert of nalatig blijft aan de verdeling mee te werken.

Daarna stemt klagers advocaat, naar later is gebleken zonder ruggespraak met klager, in met de afhandeling van de boedelscheiding door notaris B. Klager deelt mr. X mede bezwaar te hebben tegen afhandeling van de boedelscheiding door notaris B omdat het kantoor van notaris B één geheel vormt met het kantoor van de advocaat van zijn ex-echtgenote. Hij wenst dat de boedelscheiding wordt afgehandeld door notaris A. Mr. X laat klager weten dat hij gebonden is aan de overeenkomst tussen de advocaat van klager en de advocaat van de ex-echtgenote van klager ten aanzien van de boedelnotaris en vervolgens werkt klager mee aan de akte van boedelscheiding ten overstaan van notaris B. Mr. X verzoekt de rechtbank daarna voor zijn bemoeiingen een bedrag te bepalen dat klager aan mr. X moet betalen. Dat bedrag wordt vervolgens in een beschikking vastgelegd. Klager geeft geen uitvoering aan die beschikking en mr. X treft executiemaatregelen tegen klager.

Klager verwijt mr. X dat zijn bemoeiingen geheel ongerechtvaardigd zijn geweest en dat hij een leugenachtige voorstelling van zaken heeft gegeven in zijn verzoekschrift aan de rechtbank strekkende tot vaststelling van een beloning.

Overwegingen van de raad

De taakuitoefening van een advocaat als onzijdig persoon behoort niet tot het terrein dat door het advocatentuchtrecht wordt bestreken. Uitsluitend indien een advocaat zich in die hoedanigheid zou misdragen en daardoor het vertrouwen in de advocatuur zou schaden, kan voor tuchtrechtelijke toetsing aanleiding zijn. Daarvan is in casu niet gebleken. Het is niet komen vast te staan dat mr. X de rechtbank bij de opgaven van de omvang van zijn werkzaamheden en van zijn kosten heeft misleid. Het staat vast dat mr. X de rechtbank correct heeft ingelicht over de gang van zaken rondom zijn functioneren als onzijdig persoon.

Volgt

Niet-ontvankelijkverklaring van klager in zijn klacht.

Overwegingen van het hof

Anders dan de raad is het hof van oordeel dat klager ontvankelijk is in beide onderdelen van de klacht, nu daarin feiten en omstandigheden worden gesteld die indien juist bevonden tuchtrechtelijke vergrijpen van mr. X zouden kunnen opleveren, in die zin dat het gedrag van mr. X als onzijdig persoon zodanig laakbaar zou kunnen zijn geweest dat hij daarom het vertrouwen in de advocatuur zou hebben geschonden. Het hof zal daarom de klacht nader onderzoeken.

Het nader onderzoek van het hof leidt vervolgens tot de conclusie dat van een dergelijk gedrag van mr. X niet is gebleken.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline en ongegrondverklaring van de klacht.

Tegenstrijdige belangen

Ontvankelijkheid van het verzet tegen een voorzittersbeslissing. De advocaat die nalaat na te gaan of het hem vrij staat in een bepaalde zaak op te treden en vervolgens wegens een tegenstrijdigheid van belangen de behandeling van de zaak moet neerleggen handelt onzorgvuldig.

- Advocatenwet art. 46 (2.4 vermijden van belangenconflicten, 6 tuchtprocesrecht) en art. 46h
- Gedragsregel 7

Raad van Discipline Den Haag 18 december 2000

(mrs. Van Boven, Baas, Brouwer, Hengeveld en Vermeulen)

Feiten, overwegingen van de raad

Klager wendt zich tot mr. X in verband met een arbeidsconflict. Hij vraagt aan mr. X of het hem vrij staat tegen zijn, klagers, werkgever op te treden, hetgeen mr. X bevestigt. Enige maanden later, nadat klager aan mr. X bescheiden en een kort resumé van de zaak heeft toegezonden en mr. X en klager een en ander hebben besproken, ziet mr. X dat een van zijn compagnons enige zaken voor de werkgever in behandeling heeft. Mr. X laat daarop aan klager weten dat het hem niet vrij staat op te treden en zendt aan klager een declaratie die hij, nadat klager daartegen bezwaar maakt, intrekt.

Disciplinaire

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering,

De voorzitter van de Raad van Discipline verklaart de klachten, die inhouden dat mr. X zich heeft teruggetrokken nadat hij aanvankelijk de zaak in behandeling had genomen, en dat mr. X voor zijn werkzaamheden een declaratie heeft verzonden, kennelijk ongegrond, bij beslissing van 18 mei 1999 en verzonden op 19 mei 1999.

Op 2 juni 1999 belt klager met de griffier van de raad en vraagt om verlenging van de termijn waarbinnen verzet kan worden ingesteld. Toen dat uitstel niet werd verleend heeft klager naar zijn zeggen met de griffier afgesproken het verzetschrift diezelfde dag te verzenden. Het verzetschrift wordt op 3 juni 1999 door de griffier ontvangen.

De raad overweegt met betrekking tot de ontvankelijkheid dat op de voet van artikel 46g van de Advocatenwet binnen veertien dagen na verzending van het afschrift van een beslissing van de voorzitter schriftelijk verzet kan worden gedaan bij de Raad van Discipline. Nu de voorzittersbeslissing bij brief van 18 mei 1999 aan klager is toegezonden had diens verzetschrift uiterlijk op 2 juni 1999 door de Raad van Discipline moeten zijn ontvangen. De raad is echter van oordeel dat klager de bij de feiten weergegeven mededeling van de griffier aldus heeft kunnen opvatten dat het aangetekend verzenden van diens verzetschrift op 2 juni 1999 binnen de verzettermijn tijdig zou zijn. Gelet op deze bijzondere omstandigheid acht de raad overschrijding van de verzettermijn met één dag verschoonbaar, zodat klager in zijn verzet kan worden ontvangen.

Voor wat de zaak zelf betreft heeft klager ter zitting het bezwaar niet langer gehandhaafd dat mr. X aan hem een declaratie heeft gezonden. Zijn klacht is daarnaast niet zozeer dat hij het aan mr. X verwijt dat hij de behandeling van de zaak heeft neergelegd maar dat mr. X zijn zaak in behandeling heeft genomen hoewel klager hem herhaaldelijk heeft gevraagd of mr. X wel vrij stond. Klager heeft alle details van zijn zaak aan mr. X verstrekt. Zijn sterkte-/zwakte-analyse berust nu bij een kantoor dat de belangen van de wederpartij behartigt. Pas nadat mr. X had aangegeven dat hij vrij stond heeft klager aan mr. X informatie verstrekt. Klager beschouwt deze informatie als gevoelige informatie en meent dat deze informatie niet in veilige handen is bij mr. X, die werkt op een kantoor waar men zaken voor de werkgever pleegt te behandelen.

Mr. X heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat meestal in de administratie wordt gecontroleerd of er een *conflict of interest* is. In deze zaak is dat niet gedaan omdat er al een advocaat van een ander kantoor voor de werkgever optrad. Vast staat dat mr. X voor aanvang van zijn werkzaamheden voor klager heeft verzuimd na te gaan of zijn kantoor zaken voor de werkgever behandelde, en dat dit eerst een aantal maanden later bij toeval aan het licht is gekomen.

Mr. X heeft daarmee het reële risico genomen dat hij de belangenbehartiging van klager op enig moment na aanvaarding van de opdracht zou moeten staken. Naar het oordeel van de raad heeft mr. X door dit nalaten niet de zorgvuldigheid betracht die hem

jegens klager als kandidaat-cliënt betaamde. Dat is temeer onzorgvuldig nu klager mr. X uitdrukkelijk heeft gevraagd of mr. X vrij stond voor hem op te treden en mr. X van aanvang af ervan op de hoogte was dat het om een voor klager gevoelige zaak ging. De klacht, zoals deze ter zitting door klager opnieuw is geformuleerd, is derhalve gegrond.

Anderzijds heeft mr. X na ontdekking van het bestaan van de 'conflict of interest'-situatie correct gehandeld door de opdracht terstond neer te leggen. Niet gebleken is dat dit op onzorgvuldige wijze is geschied.

Gelet op de aard en de ernst van de klachtwaardig bevonden gedraging kan worden volstaan met gegroundverklaring van de klacht zonder oplegging van een maatregel.

Beslissing

Verklaart het verzet gegrond.

Verklaart de klacht gegrond zonder oplegging van een maatregel.

Geen overleg

Opheffing derdenbeslag zonder overleg met de cliënt.

- Advocatenwet art. 46 (1.2. de vereiste communicatie met de cliënt)
- Gedragsregel 8

Raad van Discipline Leeuwarden 20 december 2000

(mrs. Giltay, Van Duursen, De Goede, Groenewegen en Van der Kwaak-Wameling)

Feiten

Mr. X treedt op voor klager in een geschil met diens voormalige medevenoot. Mr. X laat in dat kader op verzoek van klager derdenbeslag leggen bij een bank. Na de verklaring derdenbeslag van die bank heft mr. X het beslag op, althans hij stemt ermee in dat dit wordt opgeheven.

Mr. X heeft het beslag zonder overleg met klager opgeheven.

Overwegingen van de raad

Bij de stukken bevindt zich een brief waarbij de bank aan de deurwaarder of advocaat van de beslagleggende partij meedeelt, dat uit de daarbij gevoegde verklaring derdenbeslag blijkt dat het derdenbeslag geen effect heeft gesorteerd. Mr. X heeft deze brief voor akkoord ondertekend, hetgeen inhield dat hij daarmee verklaarde dat het derdenbeslag kon worden opgeheven. Vervolgens heeft hij de brief aan de bank geretourneerd. Vaststaat dat mr. X dit zonder overleg met klager heeft gedaan. Waarom precies het beslag op de rekening bij de bank geen effect zou hebben gesorteerd heeft mr. X naar het oordeel van de raad niet duidelijk gemaakt. Het beslag had volgens klager wel degelijk effect en mr. X is volgens klager op lichtvaardige gronden tot opheffing van het beslag overgegaan. De raad is dit met klager eens. Mr. X, die kennelijk uitsluitend is afgegaan op mededelingen van de bank waar beslag was gelegd, mocht naar het oordeel van de raad onder deze omstandigheden niet zonder nader overleg met klager het beslag opheffen. Hij had klager eerst met de verklaring derdenbeslag van

mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

de bank moeten confronteren alvorens ermee in te stemmen dat het beslag werd opgeheven.

Volgt

Waarschuwing.

Rauwelijks optreden

Rauwelijkse betekening en tenuitvoerlegging van vonnis.

Vexatoir beslag.

- Advocatenwet art. 46 (3.4 jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)
- Gedragsregels 19 en 23

Raad van Discipline Leeuwarden 20 december 2000

(mrs. Giltay, Van Duursen, De Goede, Groenewegen en Van der Kwaak-Wamelink)

Bij vonnis van 2 september 1997 is klager in conventie door de rechtbank veroordeeld om aan zijn ex-partner, cliënte van mr. X, een bedrag van f 8.350,— met rente en kosten te voldoen en is deze in reconventie veroordeeld om een bedrag van f 5.086,— met rente en kosten aan klager te betalen. Na aftrek van de veroordeling in reconventie rest een bedrag van f 7.649,02 ten gunste van de cliënte van mr. X. Na het verstrijken van de hoger beroepstermijn laat mr. X, zonder voorafgaande schriftelijke mededeling aan klager, het vonnis op 18 januari 1998 betekenen met het bevel om binnen twee dagen na betekening daaraan te voldoen door betaling van het bedrag van f 7.649,02. Voor de vordering van de cliënte van mr. X op klager had de heer Z. zich borg gesteld tot een bedrag van f 6.000,—. Mr. X schrijft deze borg aan en ontvangt op 28 januari 1998 van hem het bedrag van f 6.000,—. Voorafgaand aan de procedure had mr. X voor de vordering van zijn cliënte beslag laten leggen op een zeilschip van klager. Op 18 maart 1998 wil de deurwaarder dit beslag vervolgen doch moest hij constateren dat de boot verdwenen was. Mr. X deed namens zijn cliënte aangifte bij de Officier van Justitie terzake het onttrekken van goederen aan een beslag door klager. Op 7 augustus 1998 heeft mr. X uit kracht van het vonnis van 2 september 1997 executoriaal derdenbeslag gelegd onder de Gemeente Y op een door deze gemeente aan klager verstrekte uitkering voor een bedrag van f 7.698,31 met rente en kosten.

Klager klaagt zich er over dat:

- Mr. X rauwelijks tot betekening en tenuitvoerlegging van het vonnis is overgegaan;
- Mr. X buiten hem om de borg heeft aangesproken;
- Mr. X getracht heeft voor een luttel bedrag het zeilschip dat een veelvoud waard was te verkopen;
- Mr. X derdenbeslag heeft gelegd onder de Gemeente Y zonder rekening te houden met de reeds ten laste van klager geïnde bedragen, waaronder begrepen het door de borg betaalde bedrag van f 6.000,—.

Overwegingen van de raad

Ad a.

Uit de aan de raad overgelegde bescheiden en het verhandelde ter zitting blijkt, dat mr. X van zijn voornemen om het vonnis van 2 september 1997 aan klager te laten betekenen aan laatstgenoemde of diens advocaat geen schriftelijke mededeling heeft gedaan teneinde hem in de gelegenheid te stellen zich te beraden om al dan niet vrijwillig aan het vonnis te voldoen. Het enkele feit, dat klager de inhoud van het desbetreffende vonnis volgens mr. X welkende ontslaat hem echter niet van zijn verplichting kennis te geven van zijn voornemen dat hij tot het treffen van (executie)maatregelen zal overgaan. Dit klachtonderdeel is mitsdien gegrond.

Ad b.

Nu aan klager op 14 januari 1998 het vonnis van de rechtbank d.d. 2 september 1997 was betekend en klager aan het daarbij gegeven bevel tot betaling binnen de gestelde termijn niet had voldaan, kon mr. X vervolgens vrij de borg aanspreken, zoals hij heeft gedaan. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Ad c.

Geen (rechts)regel stond er in beginsel aan in de weg dat mr. X namens zijn cliënte verhaal zocht op het bij klager in eigendom zijnde zeilschip, nu klager ondanks betekening en bevel volhardde in zijn weigering om aan het vonnis volledig te voldoen. Klager had de voorgenomen executie maatregelen kunnen voorkomen door het restant van de vordering van de cliënte van mr. X te voldoen dan wel door daarvoor zekerheid te verschaffen, zodat beslaglegging op vermogensbestanddelen van klager niet nodig zou zijn. Het feit dat het beslag op het zeilschip volgens klager disproportioneel was, veronderstelt enige wetenschap bij mr. X omtrent de waarde van het schip. Mr. X heeft echter gesteld niet op de hoogte te zijn (geweest) van de waarde van het zeilschip. Wat daar ook van zij, klager is met zijn gehele vermogen aansprakelijk voor zijn schulden. Klager diende er rekening mee te houden, dat zolang hij in verzuim was met volledige betaling van het aan de cliënte van mr. X toekomende, hij het risico liep dat op enig moment voor het restant verhaal op zijn goederen, waaronder het zeilschip, zou (kunnen) worden gezocht. Klager heeft trouwens niet gesteld, dat hij naast het zeilschip ook nog andere minder kostbare vermogensbestanddelen had, die konden worden uitgewonnen en dat mr. X, toen hij opdracht gaf tot uitwinning van de zeilboot, dit wist, althans kon weten. Dit klachtonderdeel treft dus evenmin doel.

Ad d.

Dit klachtonderdeel faalt evenzeer. Mr. X heeft weliswaar de exploiterende deurwaarder kennelijk geen mededeling gedaan van reeds door of namens klager betaalde bedragen toen de deurwaarder, aan wie hij de opdracht had gegeven op 2 augustus 1998 derdenbeslag onder de Gemeente Y te leggen, tot beslaglegging overging, doch onweersproken heeft mr. X gesteld, dat hij direct na de beslaglegging een gecorrigeerde opgave van het nog openstaande bedrag aan de deurwaarder heeft verstrekt en dat ook niet meer

Disciplinaire

dan als het alstoen openstaande bedrag is geïncasseerd. Het ware - uiteraard - beter geweest als in het opgemaakte proces-verbaal van beslaglegging de juiste bedragen zouden zijn vermeld, maar het enkele feit dat dit niet het geval is geweest, brengt niet mee dat mr. X op grond daarvan een tuchtrechtelijke correctie zou verdienen. Daarbij komt dat klager in het uitgebrachte exploit van 13 januari 1998 heeft kunnen lezen dat de reeds betaalde bedragen in mindering zouden strekken.

Volgt

Gegrondbevinding van het eerste klachtonderdeel en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Depot terugbetalen

Derden mogen erop vertrouwen dat een onder een advocaat gestort depot onverwijld wordt terugbetaald indien aan de voor terugbetaling gestelde voorwaarden is voldaan. De advocaat die zulks zonder goede gronden weigert schaadt het vertrouwen in de advocatuur in ernstige mate.

- Advocatenwet, art. 46 (4.3 financiële belanghebbenden)
- Gedragsregel 1

Hof van Discipline 5 januari 2001, nr. 3263

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Wachter en Goslings)

Raad van Discipline Amsterdam 21 augustus 2000

(mrs. Kist, Van Ardenne, Breederveld, Meijer en Goppel)

Feiten

Mr. X heeft op 27 september 1994 aan A, een vennootschap onder firma waarvan de klager een van de vennoten was, en welke v.o.f. de onderhandelingspartner van zijn cliënt was, bericht als volgt:

‘Hierbij bevestig ik u, dat het door u te storten depot ad USD 25.000 aan u zal worden geretourneerd indien en voorzover partijen [binnen] 45 dagen na ontvangst van bovengenoemd depot niet tot een voor alle partijen bevredigende overeenkomst komen.’

Daarna heeft de klager namens A genoemd bedrag op een bij mr. X in gebruik zijnde derdenrekening gestort. Diezelfde dag heeft mr. X het bedrag aan zijn cliënt doorbetaald, zonder instemming of medeweten van A.

Na 45 dagen vorderde A tevergeefs het depot terug. De klager, daartoe gemachtigd door de overige vennoten, vorderde in kort geding tegen mr. X terugbetaling. Die vordering werd bij voorraad uitvoerbaar toegewezen. mr. X betaalde niet.

Het vonnis is in hoger beroep bekrachtigd, waarna een ingesteld cassatieberoep is verworpen. mr. X betaalde nog steeds niet.

De klacht van de klager luidde:

- a. Mr. X heeft geweigerd te voldoen aan het kg-vonnis
- b. Mr. X heeft verzuimd een aan hem, in zijn hoedanigheid van advocaat, in depot betaald bedrag terug te betalen aan de klager, nadat was gebleken dat niet was voldaan aan de voorwaarde als genoemd in de brief van 27 september 1994.

Overwegingen Raad van Discipline

Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel overwoog de raad dat het, anders dan de klager meent, in zijn algemeenheid niet juist is dat het enkel niet nakomen door een advocaat van een bij voorraad uitvoerbaar verklaard rechterlijk vonnis strijd oplevert met artikel 46 Advocatenwet. De klager stelt geen feiten of omstandigheden die in dit geval aanleiding kunnen geven om het enkel niet-nakomen van het vonnis door mr. X anders te beoordelen. De raad overweegt daarbij dat de wet een regeling geeft om een vonnis bij niet minnelijke voldoening daaraan gerechtelijk ten uitvoer te leggen. Dit onderdeel van de klacht is derhalve niet gegrond.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel overwoog de raad dat het vaststaat dat de klager het bedrag bij mr. X in depot betaalde speciaal vanwege diens hoedanigheid van advocaat.

Mr. X heeft, door na te laten het door klager onder hem in depot gestorte bedrag terug te betalen, terwijl de verplichting tot terugbetaling vaststond, zich zodanig gedragen dat het vertrouwen in de advocatuur in ernstige mate is geschaad. Derden moeten erop kunnen vertrouwen dat geld, dat zij aan een advocaat in depot hebben betaald, onverwijld en onverkort wordt geretourneerd, indien en zover aan de voorwaarden voor terugbetaling is voldaan.

Daaraan doet niet af dat mr. X's cliënte heeft geweigerd het bedrag terug te betalen. Deze weigering komt voor risico van mr. X. Hij had het onder hem in depot gestorte bedrag immers niet aan zijn cliënte mogen doorbetalen.

Met het vorenstaande is komen vast te staan dat mr. X in zeer ernstige mate het vertrouwen in de advocatuur heeft beschaamd en daarmee in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 1.

De handelwijze van mr. X is zodanig onbehoorlijk dat een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van twee maanden op haar plaats is. De omstandigheid dat mr. X naar aanleiding van het vonnis van de President van de Rechtbank heeft aangeboden een bankgarantie te stellen, doet niet af aan de ernst van het feit, daar er reeds toen sprake was van een uitvoerbaar bij voorraad verklaarde veroordeling tot betaling.

Volgt gegrondbekrachtiging van het tweede klachtonderdeel en schorsing van twee maanden.

Overwegingen van het hof

Bij het hof beriep mr. X zich ondermeer op de onduidelijkheid die ten aanzien van de juridische status van de v.o.f. A (b) leek te bestaan.

Het hof overwoog daaromtrent dat gelet op de aan de klager verleende machtiging en in aanmerking genomen dat door mr. X niet is gesteld dat ook nog één of meer anderen aanspraak hebben gemaakt op de gedeponeerde gelden, mr. X zich tevergeefs op de volgens hem onduidelijke situatie met betrekking tot de juridische status van A beroept.

Het hof is van oordeel dat de handelwijze van mr. X, die ook nadat hij daartoe bij in kracht van gewijsde gegane rechtelijke uitspraak was veroordeeld is blijven weigeren het genoemde bedrag aan de klager terug te betalen zodanig onbehoorlijk is, dat een

beslissingen

onvoorwaardelijke schorsing zoals door de raad opgelegd, alleszins gerechtvaardigd is. Volgt: bekrachtiging van de beslissing van de raad.

Noot

Het valt op dat de raad het eerste onderdeel van de klacht – het niet voldoen aan het uitvoerbaar bij voorraad verklaard kort geding-vonnis – ongegrond verklaarde maar bij de motivering van de maatregel overwoog dat de aangeboden bankgarantie niet afdoet aan de ernst van het feit daar er reeds toen sprake was van een uitvoerbaar bij voorraad verklaarde veroordeling tot betaling'. Dat lijkt mij een hinken op twee – tegengestelde – gedachten. E.

Piket-advocaat - strafadvocaat

Verhouding tussen toegevoegde piketadvocaat in strafzaak en door de familie benaderde voorkeuradvocaat.

- Advocatenwet art. 46 (2.3. gedragingen in strafzaken, 5.3. overname van zaken)
- Gedragsregel 22 lid 1

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 8 januari 2001

(mrs. Bleeker, Henselmans, De Bont, Van Dooren en Van der Eerden)

Feiten

Klager treedt op als toegevoegde piketadvocaat van Y, die in bewaring is gesteld. Mr. X benadert klager telefonisch met de mededeling dat hij door de familie van Y is aangezocht om als voorkeuradvocaat op te treden en dat hij Y wil bezoeken. Klager stemt niet in met dat bezoek. Hij is bereid de zaak aan mr. X over te dragen, maar alleen nadat hem gebleken is dat dit de wens van zijn cliënt is. Mr. X bezoekt niettemin diezelfde dag Y, die zich aansluit bij de keuze van zijn familie. Na terugkeer op kantoor laat mr. X telefonisch aan de secretaresse van klager weten dat het klager niet meer is toegestaan om Y te bezoeken.

Klacht

Mr. X heeft de gedetineerde cliënt van klager bezocht ondanks uitdrukkelijke mededeling van klager dat hij aan dat bezoek zijn goedkeuring onthield.

Overwegingen van de raad

In de situatie dat klager optrad als toegevoegde raadsman van Y behoefde mr. X toestemming van klager om Y te bezoeken. Het standpunt van mr. X dat hij als voorkeuradvocaat van de familie in de zin van artikel 38 Sv. hoe dan ook vóór klager ging, ook als Y zelf nog geen andere keus dan voor klager had bepaald, is onjuist. Mede gelet op de onderlinge verhouding tussen advocaten bij de overname van een strafzaak en het door hen te voeren deugdelijk overleg als bedoeld in gedragsregel 22 lid 1, diende mr. X klager de gelegenheid te bieden bij Y te verifiëren of hij, bijvoorbeeld op basis van de keuze van zijn familie, mr. X als voorkeuradvocaat wilde aanwijzen.

Volgt

Gegronde verklaring met waarschuwing.

Informatie aan wederpartij

Een advocaat, die medische informatie over hemzelf toestuurde aan een rechter-commissaris ter ondersteuning van zijn verzoek om uitstel van een comparitie, behoeft die informatie niet in kopie toe te sturen aan de advocaat van de wederpartij.

- Advocatenwet art. 46 (5.1. Regels die betrekking hebben op de juridische strijd)
- Gedragsregel 15 lid 1

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 8 januari 2001

(mrs. Mertens-Steeghs, De Bont, Erkens, Theunissen en Luchtman)

Feiten

Mr. A, klager, hoort via de griffie van de rechtbank dat mr. X een verzoek tot uitstel van een comparitie heeft gedaan. Daarna ontvangt mr. A van mr. X een kopie van zijn verzoek met een daarin uitgewiste passage. In de begeleidende brief aan mr. A. vermeldt mr. X: 'brief aan rolrechter met uitwissing van medische bevindingen cardioloog'. De rechter-commissaris vraagt mr. X zijn verzoek met medische bescheiden te staven. Mr. X zendt de rechter-commissaris medische bescheiden toe en stuurt daarvan geen afschrift aan mr. A. Mr. A klaagt zich erover dat mr. X hem geen (volledig) afschrift toestuurde van de informatie die hij aan de rechter-commissaris toestuurde.

Overwegingen van de raad

Het is een algemeen aanvaarde gedragslijn dat het de advocaat niet geoorloofd is om zich in een aanhangig geding anders dan tezamen met de advocaat der wederpartij tot de rechter te wenden aan wiens oordeel de zaak is onderworpen, tenzij schriftelijk en met gelijktijdige toezending van een afschrift aan de advocaat van de wederpartij. De gedachte die aan deze gedragslijn ten grondslag ligt is dat in alle omstandigheden *fair play* in acht behoort te worden genomen.

Toen mr. A afschrift van de brief die mr. X aan de rolrechter had geschreven en waarin deze uitstel vroeg onder ogen kreeg - mr. X had direct een kopie daarvan aan mr. A moeten toezenden - moest het hem duidelijk zijn dat die brief geen betrekking had op de inhoud van de procedure doch uitsluitend het uitstellen van de comparitie betrof in verband met medische problemen van mr. X.

In die omstandigheden was er voor mr. A geen reden en hij had daarbij ook geen belang om de inhoud van die medische problemen die mr. X stelde te hebben te weten. Datzelfde gold ook voor medische bescheiden die mr. X later op verzoek van de rechter-commissaris aan deze toezond. Het was dan ook niet onjuist van mr. X om die medische problematiek uitsluitend aan de rechter-commissaris mede te delen en mr. A als advocaat van klager de inhoud daarvan te onthouden.

Volgt

Ongegrondbevinding van de klacht. ■